

QUÈ ESTÀ PASSANT A BENIMACLET?

Els processos de gentrificació segueixen normalment un patró típic: Barris obrers, migratoris i degradats, situats més o menys centrals dins la ciutat, fet característic que els fa atractius per a certs col·lectius de persones (pioners gentrificadors) amb interessos econòmics i culturals diferents als del veïnat originari.

La ubicació (perifèria) i la història lligada a l'horta i el treball al camp, fa que Benimaclet trenque amb l'esquema típic de gentrificació, però amb els efectes pareguts. Ací no hem sofrit la degradació del barri com a Russafa o al Cabanyal o no de la mateixa manera, açò fa que siga més difícil identificar-ho. Ací és un procés lent, potser pel caràcter de poble fa més difícil trobar-ho en relació a altres barris més centrals.

Entre altres factors les universitats van fer de Benimaclet un punt estratègic per i per a les estudiants, iniciant un procés on aquestes van canviant a poc a poc les necessitats del barri. **Esta nova vida cultural converteix el barri en objecte d'interès per tal de viure, deixant clar que Benimaclet "mola"; creant, a poc a poc una marca de barri, d'oci i de comerç.**

Aquesta nova vida cultural impulsada pels pioners, obri les portes als agents especuladors i com a conseqüència:

* Augmenta el preu de vida (vivenda, aliments, oci, etc). Tot açò fa que les veïnes amb menys recursos econòmics visquen de manera precària o marxen.

* Instauració de serveis i comerços que quasi totes responen a les necessitats dels nous habitants i el capital.

* La moda com a efecte cridada, creant barris elitistes i a gust del nou consumidor.

Per altres experiències sabem que aquest canvi de model de barri pot fer que les veïnes no senten el barri propi i els futurs usuaris tan sols el vegen com un objecte de consum més.

El paper de la cultura en els processos gentrificadors, ha tingut en la instal·lació i en la producció dels artistes un dels seus agents més dinàmics i influents.

L'artista despolititzat englobaria una categoria que hui podria incloure a professionals com ara:

gestor cultural, activista cultural, dissenyadores, etc. Aquests agents anomenats com "estil neo-bohemi" adquireixen rellevància com a classe transformadora dels teixits urbans.

Un exemple és el beniconfusion, festival segurament organitzat des de la bona intenció i amb esforç, però que ha entrat en la lògica del creixement capitalista, augmentant anualment la participació de negocis comercials, creatius i d'oci.

D'aquesta forma es converteix en una macro-trobada d'artistes en el que el volum de gent que involucra és inassumible per al barri i el converteix en una icona de festival apolític que no respon a les necessitats/demandes del barri.

Entenem que la gran majoria dels pioners no volen revaloritzar econòmicament barris i les seues iniciatives i projectes en la gran majoria enriqueixen i dinamitzen la vida cultural d'un barri.

Però la seua activitat cultural, comercial i artística obri quasi automàticament les portes a una explotació de les possibilitats econòmiques d'un barri i l'expulsió de la població més marginada.

Així doncs i després d'analitzar les raons i conseqüències d'aquest tipus de processos, treballem juntes i creem noves iniciatives sempre tenint en compte el nostre rol com possibles agents promotors de la gentrificació. Evitem entrar en la lògica del capitalisme fent propostes enriquidores de caire polític tenint present el barri que ens envolta.

